საქართველოს მშრომელ ქალთა ორგანო

კომუნისტი

ს. ფ. პ.
ცენტრ. და თბილისის კომიტეტის და საძრავკომის ორგანო

25 თებერვალი
შაბათი

რედაქციის მისამართი
თბილისი, კრუზენშტერნის ქ. № 4. რედაქტორი ცენტრ. კომიტეტის ყოველ დღე ნაშუადღევს 3—5 საათებში. მიღების დრო 10 ს.—2 წ.

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 14—76 მდივნის № 19 საერთო №

№ 45 შაბათი, 25 თებერვალი 1922 წ. ყოველდღიური გაზეთი შაბათი, 25 თებერვალი 1922 წ. № 45

დღეს საქართველოს მუშებისა და გლეხების მენშევიკურ რეჟიმზე გამარჯვების და საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების ერთი წლის თავია!

დღევანდელი დღე ერთი წლის დაუღალავი მუშაობის საბჭოთა პირველი ყრილობით დაგვირგვინების გრძყინვალე და საზეიმო დღეა.

დღეს სრულიად საქართველოს საბჭოთა ყრილობა აცნობებს მთელ ქვეყნიერებას ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა გულის ნადებს.

გაუმარჯოს სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელ არმიელთა და მატროსთა პირველ ყრილობას.
გაუმარჯოს დამოუკიდებელ საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკას.
გაუმარჯოს საბჭოთა რესპუბლიკების ფედერაციას.

ს. ს. ს. რესპუბლიკის საბჭოთა მომწვევი ცენტრალური საარჩევნო კომისია

აუწყებს საბჭოს ყრილობის ჩამოსულ დელეგატებს, რომ დელეგატების ჩამოსვლის დაგვიანების გამო **1-ლი სრულიად საქართველოს საბჭოთა ყრილობის გახსნა გადადებულია იმავე 25 თებერვლისთვის.**

დღეს, 25 თებერვალს საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების პირველ წლის თავის დღესასწაულის დღეს დილით გაიმართება რაიონებში

მიტინგები,

რომლებზედაც გამოვლენ:

1-ლი რაიონი—ამხ. ან. ელიავა და ნუცუბიძე—10 საათზე.
მე-2 რაიონი—ამხ. ამხ. გეგორქიანი და ივანოვი—10 ნახ. საათზე.
მე 3 რაიონი—ამხ. ამხ. ასრიბეკოვი და კახიანი—10 საათზე.
მე 4 რაიონი—ამხ. ღოღობერიძე—11 საათზე.
მე 5 რაიონი—ამხ. ალიტაგი ზადე—10 საათზე.

სააგიტ.-პროპ. განყოფილება საქართველოს კომ. პარტიის თბილისის კომიტეტისა.

საქართველოს დამშეულთა დასახმარებლად

საქართველოს დამშეულთა დამხმარე მთავარი კომიტეტი ღებულობს ყოველგვარ შემოწირულებებს და დახმარებას საქართველოს დამშეულთა სასარგებლოდ.

სრულიად საქართველოს ყრილობის დელეგატების საყურადღებოდ

ქ. თბილისში ჩამოსულ დელეგატებს ვთხოვთ გამოცხადდენ სარეგისტრაციოდ (სასახლე, ოთახი № 22).

ცენტრალური საარჩევნო კომისია.

25 თებერვალი 1921 წ.

დღეს, 25 თებერვალს სრულდება ერთი წელი, რაც საქართველოში დამხობილ იქნა მენშევიკების ჯალათური მთავრობა და მის მაგივრათ შეიქმნარი ჰეშმარიტად რევოლუციონური და მუშებისა და საზოგადოთ მშრომელთა მასების ინტერესების ერთგული მოდარაჯე მთავრობა, საბჭოთა მთავრობა.

დღეს სრულდება ერთი წელი მას შემდეგ, რაც ჩვენს დიდ-ქალაქ თბილისში ჩამოხვნილ იქნა კონტრრევოლიუციონურ ბურჟუაზიის სამფეროვანი დროშა დ მის მაგივრათ აფრიალებული მუშათა კლასს სისხლში შეღებილი დროშა, დროშა საქართველოს მუშებისა და გლეხების განთავისუფლებისა, დროშა საერთაშორისო პროლეტარიატის სოლიდარობისა და მსოფლიო კომუნისტურ რევოლიუციისა.

ერთი წლის წინათ საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა წითელი მუშურ-გლეხური რუსეთის, ან უკეთ რომ ვთქვათ, საერთაშორისო რევოლიუციონურ პროლეტარიატის წითელი არმიის შემწეობითა და დახმარებით ფოლადის ცოცხით გახეტეს წითელ ბ ლისიდან მენშევიკური ნაგავი და გაატანეს ის დასავლეთის იმპერიალისტების ჭარს.

ერთი წელია, რაც საქართველოს მუშები და ღარიბი გლეხები თავისუფლათ სუნთქავენ და ეწევიან ენერგიულ მუშაობას თავისი ხელისუფლების განსამტკიცებლათ და ქვეყნის დაცემული მეურნეობის აღსადგენათ.

და აი, ამ დროს, როდესაც ისინი თავს აო იზოგავენ, რათა ააყვაონ და გაფურჩქნონ მათი ჰეშმარიტათ სოციალისტური სამშობლო, რომელიც გაწმენდილ იქნა ყოველგვარ მენშევიკურ უსუფთაობისაგან,—ამ დროს ბურჟუაზიულ ქვეყნებისაკენ გადახვეწილი ქართველი მენშევიკები, მათ ერთგულ ძმებთან, დასავლეთის მენშევიკებთან ერთად, ქართველი მშრომელი ხალხის ნაოჭლარით, რომელიც მოიტაცეს ყაჩაღურათ გაქცევის დროს, ეწევიან საშინელ მოწამლულ აგიტაციას ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასის წოწინავე რევოლიუციონურ ავანგარდის წინააღმდეგ და მუხლმოდრეკილი ეკვიწებიან და ევედრებიან ნოე ფლიო მუშათა კლასის მტანჯველებსა და ჩაგვრელებს, რათა დაეხმარონ ეს უკანასკნელები საქართველოს ნუშათა კლასისათვის კარგათ ცნობილ გამცემელ მენშევიკებს დაკარგულ ხელისუფლების დასაპყრობათ ჩვენში. ამ მიზნისათვის ისინი არ ერიდებიან არაფერს. ჭორებითა და ცილისწამებით ჩვენს წინააღმდეგ სურთ მათ გაფლანგული პარტიული კაპიტალის დაგროვება და მისი ხელახლა მიმართვა საქართველოს განთავისუფლებულ მუშებისა და გლეხების წინააღმდეგ. მათ სურთ მოაჩვენონ დასავლეთის მუშათა კლასს, რომ ვითომ ქართველი მუშები და გლეხები მტრულათ უყურებენ მათთვის „უცხო“ მთავრობას და სულგანაბული ელიან წამს, როდესაც ეს მთავრობა დაემხობა და მის ადგილს დაიჭერს ისევ ძველებური „მთელი ქართველი ხალხის-მიერ არჩეული“.

მაგრამ კოვზი ნაცარში უვარდებათ დასავლეთის მუშები და საზოგადოთ მშრომელთა მასები ნ შენიერათ იცნობენ მათ გამცემლურ ბუნებას, „მათ თავდადებულ ბრძოლას“ მუშათა კლასისათვის, იცნობენ საკუთარ მეხშევიკებზე მაგალითით, რომლებსაც კარგა ხანია ზურგი შეაქცეს მათ, როგორც ბურჟუაზიის და მისი წყალობების ერთგულ დამცველებს.

აქ კი, ჩვენში, ქართველმა მუშებმა და გლეხებმა საკადრისი პასუხი გასცეს მათ მით, რომ ენერგიული მონაწილეობა მიიღეს მუშების და გლეხების საბჭოების არჩევნებში და მათში სულ ერთიანათ მოწინავე მუშებისა და გლეხების გაყვანით. და დღეს კი, საქართველოს პროლეტარული რევოლიუციის სწორეთ წლის თავზე ღირსეულათ აგვირგვინებენ მუშათა და გლეხთა მასების ნება-სურვილების გამოხატვის მუშაობას, ხსნიან სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელ არმიელთა და მატროსთა დეპუტატების საბჭოთა პირველ ყრილობას, რომელიც უზენაესი და მშრომელთა მასების სრული ნების-ყოფის გამომხატველი ორგანო ნოა.

სრულიად შემთხვევითი როდია ის მოვლენა, რომ სოციალისტური რევოლუცი ს წლის თავს ხსნება ეს პირველი ყრილობა, რომელიც საკადრის პასუხს გასცემს თავისი ავტორიტეტული სტყვით გამცემელ მენშევიკების „მოღვაწეობას“. სწორეთ ერთი წლის წინათ თბილისის პროლეტარიატმა დაიპყრო სახელმწიფო ხელისუფლება ქართველ ხალხის „დაუკითხავათ“ და დღეს წარსდგება ის ეთელი საქართველოს მშრომელთა მასების წინაშე ამ თავისი „უპასუხისმგებლო“ საქციელის დასადასტურებლ.თ. და დაადასტურებს კიდევა კ ის მას, ჩვენი მენშევიკების გულ ს განახეთქათ, ვ ნაიდან ამას მოწმობს თვით ამ ყრილობის დელეგატების შემადგენლობა, სადაც არ ურევია არც ერთი მშრომელი ხალხის მტერი.

დღევანდელი დღე საქართველოს ბუშებისა და გლეხებისათვის ორნაირათ ჩრის საზეიმო და სადღესასწაულო. ერთი, დღეს სრულდება ერთი წელი საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა დამოუკიდებელ რესპუბლიკის გამოცხადებისა და მეორეთ, დღეს იხსნება მთელი საქართველოს ბატონ-პატრონი და უზენაესი ორგანო საქართველოს მუშების, გლეხების, წითელ არმიელების და მატროსების საბჭოთა ყრილობა, რომელიც თავის დასრულების შ დეგ საქართველოს მთელ ძართვა გამგეობას და პატრონობას მის მეორე წოწვევამდე, ჩააბარებს სრულიად საქართველოს ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს.

ჭეშმარიტად, როჭ საზეიმო დღეა დღევანდელი დღე საქართველოს ბუშებისა და გლეხებისთვის.

ს. ანდრიაძე.

25 თებერვლის საერთაშორისო მნიშვნელობა

Никогда, никогда не сольются
День и ночь в одну колею,
Никогда не умрет Революция,
Не закончив работу свою!..

Александровский.

შეიძლება ითქვას სრული პასუხისმგებლობით, რომ თუ დღეს საერთაშორისო პროლეტარული რევოლიუცია კიდევ არ არის გამარჯვებული მსოფლიოში,—თუ იგი იბადება ახალი საშინელი წარმოუდგენელი ჭეშლებით და ტანჯვით, თუ იგი იბრძოლავს უმრავ მასებრპს თავის გასამარჯვებლათ, თუ დღეს მსოფლიო ბურჟუაზია ბედავს და ლაპარაკობს აშკარად, რომ მან გამარჯვებით დაახწია თავი მსოფლიო ომის მიერ შექმნილ ეკონომიურ და პოლიტიკურ კრიზისს—თუ ყველაფერი ეს ასე არის დღეს—ამაში უდიდესი და უმნიშვნელოვანესი, შეიძლება ითქვას გადამწყვეტი, როლი ითამაშა საერთაშორისო მენშევიზმა, მე 2 ინტერნაციონალმა. პროლეტარული მსოფლიო რევოლიუციის უდიდესი ტრაგედია უმთავრესად იმაში გამოიხატება, რომ ობიექტიურ მიზეზებით მისი დაბადების დროს შთვიდა მაშინ, როდესაც პროლეტარული მასები ჯერ კიდევ არ იყვნენ საკმაოთ განთავისუფლებულნი სუბიექტიურად საერთაშორისო მენშევიზმის გავლენისგან. ყვითელი „სოციალიზმი“ შეიქნა უმძიმეს ტორმოზათ რევოლიუციის წინსვლელობაში. და აი სწორედ ამაში გამოიხატება მენშევიზმის „უდიდესი“ ისტორიული მნიშვნელობა, მისი „ისტორიულობა“, მისი უსაძაგლესი და პროგრესის თვალთახედვით გაუმართლებელი ღალატი რევოლიუციის წინაშე. ბურჟუაზიას შეუძლიან სამართლიანად იამაყოს, რომ მას ასეთი „ღირსეული“ მეგობარი დამცველი გაუჩნდა პროლეტარიატთან ბრძოლის დროს, მენშევიზმსაც შეუძლია არა ნაკლებად იამაყოს—ჩვენ ამის უფლებას მას—არც წავართმევთ და ვერც წავართმევთ—რომ მან „ღირსეულადვე“ შეასრულა ბურჟუაზიის მიერ ობიექტიურად მასზე დაკისრებული როლი პროლეტარიატის მოღალატისა, საერთაშორისო რევოლიუციის გამცემლისა. დღეს, მართალია, სიტყვები „მოღალატე“, „გამცემელი“, „გაყიდველი“, უბრალო ტრუიზმებად იქცნენ, ისინი უკვე არავის არ აკვირვებს და არც აშინებს, რადგან დღეს მათ ძალიან იაფად ხმარობენ.. მაგრამ ამ სიტყვებს ჩვენ გვინდა მივცეთ აქ ძველი მათი მაიშნელობა, როდესაც „მოღალატის და გამცემლის“ წარმოთქმაზე ყველა პატიოსან ადამიანს განუსაზღვრელი ზიზღი დაუშაშინელესი გულისწყრომა იპყრობდა. ასეთი მოღალატის და გამცემლის როლი ღირსეულად გაითამაშა მენშევიზმმა ყველგან.. ეს ლითონი სიტყვები არ არის, არც გადამეტება. ეს არის ფაქტების აღნიშვნა

შეიძლება ითქვას სრული პასუხისმგებლობით, რომ თუ დღეს საერთაშორისო პროლეტარული რევოლიუცია კიდევ არ არის გამარჯვებული მსოფლიოში,—თუ იგი იბადება ახალი საშინელი წარმოუდგენელი ჭეშლებით და ტანჯვით, თუ იგი იბრძოლავს უმრავ მასებრპს თავის გასამარჯვებლათ, თუ დღეს მსოფლიო ბურჟუაზია ბედავს და ლაპარაკობს აშკარად, რომ მან გამარჯვებით დაახწია თავი მსოფლიო ომის მიერ შექმნილ ეკონომიურ და პოლიტიკურ კრიზისს—თუ ყველაფერი ეს ასე არის დღეს—ამაში უდიდესი და უმნიშვნელოვანესი, შეიძლება ითქვას გადამწყვეტი, როლი ითამაშა საერთაშორისო მენშევიზმა, მე 2 ინტერნაციონალმა. პროლეტარული მსოფლიო რევოლიუციის უდიდესი ტრაგედია უმთავრესად იმაში გამოიხატება, რომ ობიექტიურ მიზეზებით მისი დაბადების დროს შთვიდა მაშინ, როდესაც პროლეტარული მასები ჯერ კიდევ არ იყვნენ საკმაოთ განთავისუფლებულნი სუბიექტიურად საერთაშორისო მენშევიზმის გავლენისგან. ყვითელი „სოციალიზმი“ შეიქნა უმძიმეს ტორმოზათ რევოლიუციის წინსვლელობაში. და აი სწორედ ამაში გამოიხატება მენშევიზმის „უდიდესი“ ისტორიული მნიშვნელობა, მისი „ისტორიულობა“, მისი უსაძაგლესი და პროგრესის თვალთახედვით გაუმართლებელი ღალატი რევოლიუციის წინაშე. ბურჟუაზიას შეუძლიან სამართლიანად იამაყოს, რომ მას ასეთი „ღირსეული“ მეგობარი დამცველი გაუჩნდა პროლეტარიატთან ბრძოლის დროს, მენშევიზმსაც შეუძლია არა ნაკლებად იამაყოს—ჩვენ ამის უფლებას მას—არც წავართმევთ და ვერც წავართმევთ—რომ მან „ღირსეულადვე“ შეასრულა ბურჟუაზიის მიერ ობიექტიურად მასზე დაკისრებული როლი პროლეტარიატის მოღალატისა, საერთაშორისო რევოლიუციის გამცემლისა. დღეს, მართალია, სიტყვები „მოღალატე“, „გამცემელი“, „გაყიდველი“, უბრალო ტრუიზმებად იქცნენ, ისინი უკვე არავის არ აკვირვებს და არც აშინებს, რადგან დღეს მათ ძალიან იაფად ხმარობენ.. მაგრამ ამ სიტყვებს ჩვენ გვინდა მივცეთ აქ ძველი მათი მაიშნელობა, როდესაც „მოღალატის და გამცემლის“ წარმოთქმაზე ყველა პატიოსან ადამიანს განუსაზღვრელი ზიზღი დაუშაშინელესი გულისწყრომა იპყრობდა. ასეთი მოღალატის და გამცემლის როლი ღირსეულად გაითამაშა მენშევიზმმა ყველგან.. ეს ლითონი სიტყვები არ არის, არც გადამეტება. ეს არის ფაქტების აღნიშვნა

ურევია არც ერთი მშრომელი ხალხის მტერი.

დღევანდელი დღე საქართველოს ბუშებისა და გლეხებისათვის ორნაირათ ჩრის საზეიმო და სადღესასწაულო. ერთი, დღეს სრულდება ერთი წელი საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა დამოუკიდებელ რესპუბლიკის გამოცხადებისა და მეორეთ, დღეს იხსნება მთელი საქართველოს ბატონ-პატრონი და უზენაესი ორგანო საქართველოს მუშების, გლეხების, წითელ არმიელების და მატროსების საბჭოთა ყრილობა, რომელიც უზენაესი და მშრომელთა მასების სრული ნების-ყოფის გამომხატველი ორგანო ნოა.

სრულიად შემთხვევითი როდია ის მოვლენა, რომ სოციალისტური რევოლიუცი ს წლის თავს ხსნება ეს პირველი ყრილობა, რომელიც საკადრის პასუხს გასცემს თავისი ავტორიტეტული სტყვით გამცემელ მენშევიკების „მოღვაწეობას“. სწორეთ ერთი წლის წინათ თბილისის პროლეტარიატმა დაიპყრო სახელმწიფო ხელისუფლება ქართველ ხალხის „დაუკითხავათ“ და დღეს წარსდგება ის ეთელი საქართველოს მშრომელთა მასების წინაშე ამ თავისი „უპასუხისმგებლო“ საქციელის დასადასტურებლ.თ. და დაადასტურებს კიდევა კ ის მას, ჩვენი მენშევიკების გულ ს განახეთქათ, ვ ნაიდან ამას მოწმობს თვით ამ ყრილობის დელეგატების შემადგენლობა, სადაც არ

ლოისას „განთავისუფლებულ უფროს ძმას“ რუსეთთან. აქ არავინ არ უნდა იფიქროს ის, რომ შეიძლება ასეთ ახოს ადგნენ მხოლოდ ქართველი მენშევიკები... სრულიადაც არა. ეს იყო ეთელი საერთაშორისო მენშევიზმის ახრი. და თუ კი საქართველოში გვეემონია ჭოხდათ ქართველ—მენშევიკეს ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ მათ უფრო ბეტი გავლენა ჭონდათ აქ და ტაქტიკურად ეს უფრო ხელსაყრელი იყო მათთვის, თორემ ფაქტიურად დანი და ვანდერველდე ისეთივე მებატონე იყვნენ საქართველოში, როგორც ჭორდანია და წერეთელი. ქართველი მენშევიკების სახით საქართველოდან ფოროტი იყო გაჭარბული საერთაშორისო მენშევიზმისა საბჭოთა რუსეთის და მაშასადამე საერთაშორისო ბოლშევიზმის წინააღმდეგ.

ვისაც კი გულდადებით და დაკვირვებით გაუთვალისწინებია მენშევიკური საქართველოს სამი წლის სამაოცხვინო არსებობა—ცნობილ ნათელი და საინბანო ჰეშმარიტება იქნება ეს. ვინიდან მოკლედ რომ ვთქვათ, სხვაა რას წარმოადგენდა მენშევიკური საქართველო, თუ არა გახეთოციელებას და გახეთოციელებას საერთაშორისო მენშევიზმის, სამაშასადამე საერთაშორისო რეაქციის ბრძოლისა საბჭოთა რუსეთის და მაშასადამე მსოფლიო რევოლიუციის წინააღმდეგ! ენშევიზმმა ჭოინდომა თავისი ბუხობის აგება საქართველოში. „დემოკრატიის“ „სამოთხე“ უნდა დაპირისპირებოდა საქართველოს „დიქტატურის“ „საშინელებას“ და „ჯოჯოხეთს“ საბჭოთა რუსეთის სახით. თუ კი საბჭოთა რუსეთი თავის საყუვარელ შვილად გაეოაცხადა საერთაშორისო ბოლშევიზმმა—მე 3 ინტერნაციონალმა, ასეთივე სიყვარულით ელოლიავებოდა თავს საერთაშორისო მენშევიზმი, — მე 2 ინტერნაციონალი „დემოკრატიულ“ საქართველოს.

ყველას ახსოვს ის ზეიმი და სიხარული, რომლითაც საქართველოს მენშევიკებმა შეახვედრეს მენშევიკური საქართველო მე-2 ინტერნაციონალის მეთაურებს. ყველ ს ახსოვს ის „მუქარით“ და „ღიწუოებით“ აღვსილი სიტყვები, რომლებითაც მიმართავდნენ „დემოკრატიულ“ საქართველოზე დაყრდნობილი ვანდერველდე, სნიოუდენი, კუნცკი და სხვა „ბუმბერაზები“ მე-2 ინ ერნაციონალის საბჭოთა რუსეთის, საქართველოს „სოციალიზმის“ სხივებში უხდა დამწვარიყო საბჭოთა რუსეთის კომუნიზმი.

ჩვენ ისიც ვ ცით, რომ ეს მუქარა მარტო სიტყვები არ იყო. მართალია არავის უნახავს მენშევიკურ საქართველოს „სოციალიზმის“ „სხივები“ მით უმეტეს საბჭოთა რუსეთის კომუნიზმის დამწველი, მაგრამ ყველას უნახავს ამ „სოციალიზმის“ საფარველ ქვეშ აშკარად მოღუშავე.

შტიკები და პულემიოტები ვილჰელმის, სულთანის, ლოიდ-ჯორჯის და იტალიის მეფის. „სოციალიზმის“ ეს იარაღები ყველას უნახავს აქ და საბჭოთა რუსეთიც მართალია ამას დიდი ანგარიშს უწევდა. მენშევიზმის საუკეთესო საქართველოში კარი ვაეხსნა ევროპის რეაქციას..

საბჭოთა რესპუბლიკების წინააღმდეგ საერთაშორისო მენშევიზმთან ერთად და მის დახმარებით საქართველოდან. საერთაშორისო იმპერიალიზმმა ახალი და ძლიერ ბნიშვნელოვანი ფრონტი გამართა. ყირიმი, დაღესტანი, განჯა და თებრვალი სომხეთში—ამის საუკეთესო დამამტკიცებელი ფაქტებია.

როგორც ეს მოხდა ყველგან (გერმანეთი, ავსტრია, პოლონეთი)—საქართველოშიც მენშევიკების „დემოკრატია“ ფაქტ ურ დ გადაიქცა საერთაშორისო რეაქციის დიქტატურას ბუდეთ და ჭეშ კუთხედათ.

მენშევიზმი, როგორც იარაღი ნსოფლიო იმპერიალიზმისა—კოჟუნიზმის წინააღმდეგ მართლაც რომ კლასიკურად იქმნა გამოყენებული საქართველოში..

მენშევიზმის ბრალი არ არის ის, რომ იგი გაუტეხი არ გამოდგა.. მან „ღირსეულად“ შეასრულა თავისი როლი რეაქციის იარაღისა.. რაც შეეძლო ქნა...არ დაუშურავს არაფერი, მეტის მიცემა მან ვერ შეძლო, რადგან არ შეეძლო.. ამაში ბრალს მას ვერ დავდებთ. ფრანგული ანდაზის არ იყოს: „უმშვენიერეს ქალსაც არ ძალუძს ბოგაცეს იმაზედ მეტი, რაც მას გააჩნია“. მენშევიზმს რაც კი გააჩნდა საქართველოში გულუბვათ შესთავაზა კომუნიზმის ბტრებს.

ის სჭირდა დაუღალავად, მანამ სანამ არ დაჩლუნგდა, იბრძოდა, მანამ სანამ შესწევდა ძალები. საერთაშორისო რეაქცია—ამას მას არასდროს არ დაუვიწყებს.

25 თებერვალს 1921 წლის აღმოხთა მას შაკი სამარცხვინო ლაქათ გასვრილი სული.

25 თებერვალს მოკვდა იჩი.

მოკვდა ისე, როგორც ეს შეეფერება მას: ახალი ღალატით, ახალი გამცემლობით. სიკვდილის წუთებშიც მან მოახერხა ბათომის მიყიდვა ქემალისთვის და რევოლიუციონერების ცეცხლით დაწვა ქუთაისში.

25 თებერვალს დამთავრდა ბოლშევიზმის ბრძოლა მენშევიზმთან საქართველოში.

25 ოქტომბერმა 25 თებერვალს გაიმარჯვა ბოლშევიკურად.

25 თებერვალს საერთაშორისო რევოლიუციამ ერთი დიდი და ბნიშვნელოვანი გამარჯვება მოიპოვა საერთაშორისო რეაქციასთან ბრძოლაში.

25 თებერვალს მსოფლიო ბოლშევიზმმა უძლიერესი ლახვარი ჩასცა მსოფლიო მენშევიზმს.

ეს დღე სამარხოვრო დარჩება არა მარტო საქართველოს ისტორიაში, არამედ იმ ისტორიაშიაც, რომელსაც დაწერს მომავალში გამარჯვებული კაცობრიობა თავისი წარსულის შესახებ.

Никогда не умрет Революция
Не закончив работу свою!

ვ. ბახტაძე.

25 თებერვალი

დღეს შესრულდება ერთი წელიწადი იმ წუთიდან, როცა საქართველოს დედა ქალაქში, ამიერ-კავკასიის გულში, **თბილისში** მსოფლიო მებრძოლი პროლეტარიატის იდეალის, კომუნიზმის წითელი დროშა აღიმართა!

დღეს საქართველოს ყოველ კუთხიდან საქართველოს მუშების და გლეხების, საქართველოს მშრომელი ხალხის ჰეშმარიტი წარმომადგენლები თავს იყრიან აქ, საქართველოს დედა ქალაქში, ამიერ-კავკასიის ცენტრში, **თბილისში** და სურთ ერთხელ და საბოლოოთ ჩაუყარონ მ ჯიცე საფუძველი სოციალისტურ საბჭოთა წყობილებას: გამოაცხადონ თავი საქართველოს ბატონპატრონათ და შეერთონ მსოფლიო კომუნისტურ ინტერნაციონალს, რომ საქართველოს მშრომელი ხალხი კომუნიზმს წითელ დროშას უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე დაიცავს!

აი ჩვენი ცხოვრების ეს ორი უდიდესი დ გადამკვრელი გარემოება, თებერვლის 25 ს ჩვენს საერო უდიდეს სადღესასწაულო დღეთ აცხადებს.

დღევანდელი დღე ჰეშმარიტათ საერო, საქართველოს სახალხო დღესასწაულის დღეა! დღევანდელი დღე ჩვენთვის, საქართველოს ხალხისთვის უაღრესათ საზეიმო დღეა!

მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ საქართველოში ისევ ცხოვრობენ მრავალრიცხოვანი სხვა და სხვა ჯგუფები, რომლებიც ახლანდელ უმძაფრეს საომარ ალაში დამარცხებულ პარ

საბჭოთა ყრილოგისათვის წესრიგი

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების პირველ წლის თავისა და სრულიად საქართველოს მუშათა, წითელარმიელთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოთა პირველ ყრილოგის გახსნის დღესასწაულისა, 25 თებერვალს 1922 წ.

ა) დილით 9 საათზე ყველა მუშები და მოსამსახურეები იკრიბებიან თავიანთ წარმოებებში, საიდანაც მიდიან შემდეგ შესაკრებ ადგილებში:

1) რაიონი—ნაძალადევის მოედანი დილის 11 საათზე.

2) რაიონი — ავჭალის მოედანი, („კომეტას“ ფაბრიკ.) დილის 10 ნახევარ საათზე.

3) რაიონი—კახეთის მოედანი, დილის 10 საათზე.

4) რაიონი—ამბ. ლენინის ქუჩაზე დილის 11 ს.

5) ქვე-რაიონი—ადელხანოვის ქარხანა, დილის 10 საათზე.

შეიკრიბებიან რა აღნიშნულ ადგილებში, სახელდახელო მიტინგების შემდეგ რაიონებში გაემართებიან ქალაქის ცენტრისაკენ რუსთაველის პროსპექტზე დაწყრივდებიან დაწყებული სასტუმრო „ორიანტიდან“, სადაც მარცხენა ფრთა დადგება, შემდეგ რიგზე: 1 რაიონი სასტუმრო „ორიანტთან“ ფრონტით სასახლისაკენ, ხოლო დანარჩენი რაიონები, ნომრების რიგზე; მწკრივდებიან პროსპექტის სიგრძეზე ამბ. ლენინის ძეგლამდე ისეთი ანგარიშით, რომ ყველა რაიონები გამწკრივებულნი იყვნენ დილის 12 საათისთვის.

ბ) ჯარები გამწკრივდებიან რუსთაველის პროსპექტის ჩრდილის მხარეზე მათი მარჯვენა ფრთა იდგება **სამხედრო** ტაძართან.

გ) პარადს იღებს საბჭოთა ყრილობა ჯარის რევ. სამხედრო საბჭოსთან ერთად—სასახლესთან.

დ) სამხედრო ნაწილების და მუშათა ორგანიზაციების მისალმების შემდეგ იხსნება მიტინგები: მუშათა სასახლესთან, სახელმწიფო ოპერასთან და ამბ. ლენინის ძეგლთან.

ე) მიტინგების დასრულების შემდეგ ჯარები ცერემონიალის მარშით და მათ შემდეგ რაიონები გაემართებიან ერევნის მოედნისკენ და წავლენ პირველნი ყაზარმებში, მეორენი რაიონებში.

კომისიის თავმჯდომარე **ა. გეგეჭკორი**, მდივანი **გ. ყურულაშვილი.**

ბრძანება № 7

თბილისის ქალაქის აღმასკომისა ქალაქის მორთვის შესახებ საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების წლისთავის დღეს.

ყველა სახლკომებს, საბჭოთა სახლების კომენდანტებს, სახლის პატრონებს და ბინის პატრონებს წინადადება ეძლევათ მორთონ სახლები და შენობები 25 თებერვლის დილისთვის.

ამ მიზნისთვის მათ უნდა გამოიყენონ რაც კი შინ ხალიჩები, ფეროვანი მატერიები, დროშები და სხვა ამნაირები აქვთ, ხოლო ის სახლები, სადაც ბაღებია, უნდა მორთვან ყვავილებით და ყვავილთ გრეხილებით.

სად მოთი უნდა გამოიყენონ ყოველგვარი განათება და ქუჩის პირათ ფანჯრები გაანათონ ლამფებით, მაშხალებით და სხვა.

ქალაქის მილიციის სარაიონო კომისარებს მათი პირად პასუხისმგებლობით ევალებათ თვალი ადევნონ ამ ბრძანების ზედმიწევნით ასრულებას და ყოველნაირი დახმარება გაუწიონ სახლკომებს, საბჭოთა შენობათა კომენდანტებს და კერძო პირებს ამ ბრძანების შესრულებაში.

თავმჯდომარის მაგიერა **გეგეჭკორი.**

ადლუმში მონაწილეობა

ადლუმში მონაწილეობის მისაღებად, რომელიც უნდა მოხდეს 25 თებერვალს, ყველა დელეგატები უნდა შეიკრიბენ 10 ს ათზე ცენტრალურ საარჩევნო კომისიის ბინაზე.

სახალხო კომისარიატების კოლეგიის წევრების და კომისართა მოადგილეების საყურადღებოდ

ცენტრალური საარჩევნო კომისია აცხადებს სახალხო კომისარიატების კოლეგიის წევრების და კომისარების მოადგილეების საყურადღებოდ, რომელთაც ყრილობისთვის არა აქვს მანდატები, რომ ისინი უნდა შეიოვიდნენ ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში, სასახლეში, შესაშეგ ბარათებ ს მისაღებად.

საბჭოთა ყრილოგისათვის წესრიგი

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების პირველ წლის თავისა და სრულიად საქართველოს მუშათა, წითელარმიელთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოთა პირველ ყრილოგის გახსნის დღესასწაულისა, 25 თებერვალს 1922 წ.

ა) დილით 9 საათზე ყველა მუშები და მოსამსახურეები იკრიბებიან თავიანთ წარმოებებში, საიდანაც მიდიან შემდეგ შესაკრებ ადგილებში:

1) რაიონი—ნაძალადევის მოედანი დილის 11 საათზე.

2) რაიონი — ავჭალის მოედანი, („კომეტას“ ფაბრიკ.) დილის 10 ნახევარ საათზე.

3) რაიონი—კახეთის მოედანი, დილის 10 საათზე.

4) რაიონი—ამბ. ლენინის ქუჩაზე დილის 11 ს.

5) ქვე-რაიონი—ადელხანოვის ქარხანა, დილის 10 საათზე.

შეიკრიბებიან რა აღნიშნულ ადგილებში, სახელდახელო მიტინგების შემდეგ რაიონებში გაემართებიან ქალაქის ცენტრისაკენ რუსთაველის პროსპექტზე დაწყრივდებიან დაწყებული სასტუმრო „ორიანტიდან“, სადაც მარცხენა ფრთა დადგება, შემდეგ რიგზე: 1 რაიონი სასტუმრო „ორიანტთან“ ფრონტით სასახლისაკენ, ხოლო დანარჩენი რაიონები, ნომრების რიგზე; მწკრივდებიან პროსპექტის სიგრძეზე ამბ. ლენინის ძეგლამდე ისეთი ანგარიშით, რომ ყველა რაიონები გამწკრივებულნი იყვნენ დილის 12 საათისთვის.

ბ) ჯარები გამწკრივდებიან რუსთაველის პროსპექტის ჩრდილის მხარეზე მათი მარჯვენა ფრთა იდგება **სამხედრო** ტაძართან.

გ) პარადს იღებს საბჭოთა ყრილობა ჯარის რევ. სამხედრო საბჭოსთან ერთად—სასახლესთან.

დ) სამხედრო ნაწილების და მუშათა ორგანიზაციების მისალმების შემდეგ იხსნება მიტინგები: მუშათა სასახლესთან, სახელმწიფო ოპერასთან და ამბ. ლენინის ძეგლთან.

ე) მიტინგების დასრულების შემდეგ ჯარები ცერემონიალის მარშით და მათ შემდეგ რაიონები გაემართებიან ერევნის მოედნისკენ და წავლენ პირველნი ყაზარმებში, მეორენი რაიონებში.

კომისიის თავმჯდომარე **ა. გეგეჭკორი**, მდივანი **გ. ყურულაშვილი.**

ბრძანება № 7

თბილისის ქალაქის აღმასკომისა ქალაქის მორთვის შესახებ საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების წლისთავის დღეს.

ყველა სახლკომებს, საბჭოთა სახლების კომენდანტებს, სახლის პატრონებს და ბინის პატრონებს წინადადება ეძლევათ მორთონ სახლები და შენობები 25 თებერვლის დილისთვის.

ამ მიზნისთვის მათ უნდა გამოიყენონ რაც კი შინ ხალიჩები, ფეროვანი მატერიები, დროშები და სხვა ამნაირები აქვთ, ხოლო ის სახლები, სადაც ბაღებია, უნდა მორთვან ყვავილებით და ყვავილთ გრეხილებით.

სად მოთი უნდა გამოიყენონ ყოველგვარი განათება და ქუჩის პირათ ფანჯრები გაანათონ ლამფებით, მაშხალებით და სხვა.

ქალაქის მილიციის სარაიონო კომისარებს მათი პირად პასუხისმგებლობით ევალებათ თვალი ადევნონ ამ ბრძანების ზედმიწევნით ასრულებას და ყოველნაირი დახმარება გაუწიონ სახლკომებს, საბჭოთა შენობათა კომენდანტებს და კერძო პირებს ამ ბრძანების შესრულებაში.

თავმჯდომარის მაგიერა **გეგეჭკორი.**

ადლუმში მონაწილეობა

ადლუმში მონაწილეობის მისაღებად, რომელიც უნდა მოხდეს 25 თებერვალს, ყველა დელეგატები უნდა შეიკრიბენ 10 ს ათზე ცენტრალურ საარჩევნო კომისიის ბინაზე.

სახალხო კომისარიატების კოლეგიის წევრების და კომისართა მოადგილეების საყურადღებოდ

ცენტრალური საარჩევნო კომისია აცხადებს სახალხო კომისარიატების კოლეგიის წევრების და კომისარების მოადგილეების საყურადღებოდ, რომელთაც ყრილობისთვის არა აქვს მანდატები, რომ ისინი უნდა შეიოვიდნენ ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში, სასახლეში, შესაშეგ ბარათებ ს მისაღებად.

საქართველოს საბჭოთა ხელისუფლების პირველი წლის თავი

(თეზისები ორატორებისათვის)

1. 25 თებერვალი—საქართველოში ყველა მშრომელთათვის უდიდესი დღესასწაულია, ამ დღეს დაემხო გაბედული მენშევიკების ძალა-უფლება, ამ დღეს საქართველოს მუშები და გლეხები შეიქმნენ თვისი ქვეყნის ნამდვილ ბატონ-პატრონი.

2. 25 თებერვალს 1921 წელს პირველათ თბილისში ამაყათ გაიშალა ძლიერი წითელი დროშა უდიდესი პროლეტარული რევოლიუციის და ამ დღიდან საქართველო სწორ-უფლებიან წევრად შევიდა საბჭოთა სახელმწიფოების უძლიერეს ოჯახში.

3. მეტად მძიმე მემკვიდრეობა მიიღო საქართველოს მუშათა და გლეხთა ხელისუფლებამ. შერკინებილათ გაქცეულ და ანტანტის ფრთებ ქვეშ შეფარებულ მენშევიკებისაგან. მენშევიკების სამი წლის ბატონობის დროს საქართველო დასავლეთ ევროპის კაპიტალის კოლონიათ იყო გადაქცეული, აქ იდგნენ და ანადგურებდნენ თათრების ჯარი, გერმანელების, ინგლისის, საფრანგეთის, იტალიის, აგრეთვე დენიკინის და ვრანგელისაც კი. იმ სამი წლის განმავლობაში მენშევიკებმა ანტანტის ბრძანებით და თავიანთ ინიციატივით დაარბიეს ყველა მუშათა ორგანიზაციები, გაავსეს მუშებით ციხეები, ბევრი გადაასახლეს, ბევრიც დახვრიტეს და დასწვეს. გაფიცვებზე თბილისში და ქუთაისში მენშევიკები მუშებს უპასუხებდნენ საშინელი რეპრესიებით.

ყველაზე გლეხთა აჯანყებებს მენშევიკები აჭრობდნენ ცეცხლით და მახვილით.

4. გრძელდებოდა დაუთავებელი ნაციონალური ომები, ხან ადერბეიჯანთან და ხან სომხეთთან. ბურჟუაზიული რეაქციის შეუკავებელი ვაკხანალია მეფობდა ქალაქებში და სოფლებში. უკანასკნელათ მათი დაუსრულებელი სიმხეცის ნაყოფი: აფეთქებული ხიდეები, დანგრეული რკინის გზები, დამტვრეული ორთქლმავლები და ვაგონები, გაძარცული ქვეყანა და სხვა. აი, ნაყოფი მენშევიკების რეაქციონური ბუნების. ახლა კი საქართველოს ხალხის ჭონებით ევროპის კაპიტალისტებთან განცხრომას და ქეიფს მიცემული მენშევიკები გენუას კონფერენციაზე მასხრულად პრეტენზიებს აცხადებენ თავიანთ ძველ ადგილებზე.

ნ. გადაუვალი სიძნელენი წამოიჭრენ საქართველოს საბჭოთა ხელისუფლების წინაშე: სურსათის შოვნა, ახლად აშენება სახელმწიფოს მეურნეობის, ტრანსპორტის შეკეთება და ნორმალურ კალაპოტში ჩაყენება, უფასო განათლების მიცემა, შერიგება, მენშევიკების წყალობით, მტრულად განწყობილ ნაციების, შექმნა რესპუბლიკის ყველა კუთხეში მკვიდრი ხელისუფლების, რკინის ხელით მუშებს უპასუხებდნენ საშინელი რეპრესიებით.

ყველაზე გლეხთა აჯანყებებს მენშევიკები აჭრობდნენ ცეცხლით და მახვილით.

4. გრძელდებოდა დაუთავებელი ნაციონალური ომები, ხან ადერბეიჯანთან და ხან სომხეთთან. ბურჟუაზიული რეაქციის შეუკავებელი ვაკხანალია მეფობდა ქალაქებში და სოფლებში. უკანასკნელათ მათი დაუსრულებელი სიმხეცის ნაყოფი: აფეთქებული ხიდეები, დანგრეული რკინის გზები, დამტვრეული ორთქლმავლები და ვაგონები, გაძარცული ქვეყანა და სხვა. აი, ნაყოფი მენშევიკების რეაქციონური ბუნების. ახლა კი საქართველოს ხალხის ჭონებით ევროპის კაპიტალისტებთან განცხრომას და ქეიფს მიცემული მენშევიკები გენუას კონფერენციაზე მასხრულად პრეტენზიებს აცხადებენ თავიანთ ძველ ადგილებზე.

ნ. გადაუვალი სიძნელენი წამოიჭრენ საქართველოს საბჭოთა ხელისუფლების წინაშე: სურსათის შოვნა, ახლად აშენება სახელმწიფოს მეურნეობის, ტრანსპორტის შეკეთება და ნორმალურ კალაპოტში ჩაყენება, უფასო განათლების მიცემა, შერიგება, მენშევიკების წყალობით, მტრულად განწყობილ ნაციების, შექმნა რესპუბლიკის ყველა კუთხეში მკვიდრი ხელისუფლების, რკინის ხელით

ერთი წელი

ერთი წელია მას შემდეგ, რაც საქართველოს მუშათა კლასმა შინაურ სპეკულიანტებისა და უცხოელ კაპიტალისტების მონობის ჯაჭვები დასწყვიტა და შაკბელ რეაქციის დროს ერთ ჰერსა და ლენინის მოზიარე რუსეთის პროლეტარიატს ამ რეაქციის დამარცხების შემდეგ გვერდში ამოუდგა. მძიმე ობიექტიური პირობებს რომ თავი დავანებოთ ერთი წელი სახელმწიფოებრივ ამოშენებლობისათვის ისედაც პატარა დროა, მაგრამ ამ ერთი წლის განმავლობაშიაც კი მეტად ბევრი და უდიდესი საქმეები გაკეთდა. მოიწყო მაგარი მუშურ-გლეხური სახელმწიფოებრივი აპარატი, სწორ გზაზე შესდგა და საძირკველი ჩაეყარა წარმოების აღორძინებას, ჩამოყალიბდა და გარკვეული სახე მიიღო მუშათა მოძრაობის ფორმამ, რადიკალურათ გადაწყდა მიწის საკითხი, ჩატარდა მთელი რიგი საბჭოთა არჩევნები სრულიად საქართველოს მასშტაბით და სხვა მრავალი. და ყოველივე ეს მოხდა მიუხედავათ საშინელ ცუდ პირობებისა, მიუხედავათ შექმნილ ძნელ ატმოსფერისა და ნაცარქექია პროვოკატორ „სოციალისტების“ წინააღმდეგობისა.—სოციალიზმისა და რევოლიუციის მტრები მენშევიკია ბანაკიდან თუ წლის დასაწყისში იცინოდნენ და დამყარებულ ხელისუფლებას მხოლოდ რამდენიმე თვის სიცოცხლის ვადას აძლევდენ, ახლა, როდესაც მათი ეს „ბრძნული“ პროგნოზი ცხოვრებამ სავსებით გაანიავა, ასევე ვერ მოიქცევიან ვინაიდან მათ ამ ჯამათ სატირალი უფრო მეტი აქვთ ვიდრე საცინელი.

გასული ერთი წლის განმავლობაში მათ იდეურ გაკოტრებას დაემატა ორგანიზაციული გაკოტრებაც. ხალხი, რომლის სახელით ლაპარაკი მათ მონოპოლიათ ჰქონდათ აღებული, უკვე ჩამოსცილდა მათ. შექმნილი ბურჟუაზიული და მოწყვლული ატმოსფერა რამდენიმეთ გაიფანტა და დღეს ხალხი მდგომარეობას უკვე გაერკვა. ამის დამადასტურებელ ფაქტებს 1 წლის განმავლობაში მრავალთ ჰქონდა ადგილი. ამ მხრივ ორი მომენტია აღსანიშნავი: მენშევიკების გამოსვლები და ხალხის საბჭოთა არჩევნებში მონაწილეობა. ხალხისგან გვერდზე მიგდებულთ, მათ, ყოველგვარ გამოსვლების ცდა სამარცხვინოთ და კარიკატურულათ დაუსრულდათ. პირველი ნოემბერი და თერთმეტი თებერვალი მათი გაკოტრების მღალადებელი დღეებია.

კიდევ უფრო მეტი აუსანიშნავია ხალხის საბჭოთა არჩევნებში მონაწილეობა. ამ არჩევნებმა აშკარათ გვიჩვენა თუ საითკენაა მისი თანაგრძნობა და ვისთან ერთად ეპირება ის პირისა და ლბინის გაზიარებას.

ამგვარათ გასული წლის განმავლობაში გაკოტრების და დაუძლურების ნიშნები იყო მტრის ბანაკში და გაძლიერებისა და გამარჯვების ჩვენსაში.

მენშევიკები და საბჭოთა ხელისუფლების სხვა წვრილ ფეხა მტრები დღესაც ხელზე იხვევენ და ყოველ გზა ჯვარედინზე გაყვირიან თითქოს მუშების და გლეხების დასამორჩილებლათ და დასამონებლათ. ასეთი მონური და ფეოდალური (ბატონყმური) სახელმწიფოები ძველათ და ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტური სახელმწიფოები, რომლებიც დღეს არსებობენ თითქმის ყოველგან გარდა საბჭოთა ფედერაციის ქვეყნების, გაყვლეფილი და დაჩაგრული კლასები, მუშები და გლეხები, მუდამ შფოთავდენ, მუდამ წუხდენ და გმინავდენ მონობის უღლის ქვეშ. ხანდისხან ისინი აჯანყებებსაც აწყობდენ თავიანთ ბჩაგვრელების, მემამულეების, თავადების და მეფეების წინააღმდეგ. მაგრამ მხოლოდ ბურჟუაზიულ კაპიტალისტურ სახელმწიფოებში იჭედება **ის ძალა**, რომელსაც შეუძლია ბოლო მოუღოს მშრომელი ხალხის მონობასა და ჩაგვრა-წვალებას. ეს ძალა მებრძოლი **პროლეტარიატი** ანუ **მუშათა კლასის** მოწინავე **რაზმია**. პროლეტარიატმა უკვე მეცხრამეტე საუკუნის დასაწყისში იწყო ბრძოლის გაჩაღება თავის განსათავისუფლებლათ, მაგრამ დღემდის მან ვერ შესძლო მყვლეფელ ძარცველების დაძლევა, ვერც ერთ ქვეყანაში გარდა რუსეთისა. 1871 წელს პარიზის პროლეტარიატი აჯანყდა და შექმნა თავისი საკუთარი სახელმწიფო, რომელსაც **კომუნა** ერქვა. 1871 წლის **პარიზის კომუნა** იყო მუშათა კლასის **პირველი სახელმწიფო**, ვინაიდან მუშათა კლასის სახელმწიფოსათვის იმ დროს კიდევ არ იყო მომზადებული **პირობები**, ამიტომ პარიზის კომუნამ გაძლო მხოლოდ 2 ნახ. თვე და საფრანგეთის კაპიტალისტების და მემამულეების შეერთებულმა ხროვამ ის დასცა. ამას შემდეგ მუშათა კლასის სახელმწიფოს იდეა კვლავ ღიღინებს მხოლოდ რუსეთის 1905 წლის რევოლიუციის დროს **მუშათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოების** სახით. მაგრამ ამავე მიზეზის გამო ვერც მაშინ შეისხა სისხლი და ხორცი მუშათა კლასის სახელმწიფომ, ანუ მშრომელთა მასსის ხელისუფლებამ, მისმა გაბატონებამ მყვლეფელებზე და ჩაგვრელებზე, თვით ყვლეფა-ჩაგვრის მოსასპობათ. მაგრამ რამდენათაც აუცილებელია მუშათა კლასის საბოლოო გამარჯვება, იმდენათვე თავდაპირველათ აუცილებელია მისი პოლიტიკური გაბატონება. ამიტომ 1917 წლის თებერვალ-მაისის რევოლიუციის დროს რუსეთში მუშათა კლასის მიერ პოლიტიკური ძალაუფლების ჩაგდება თავის ხელში სულ სხვა პირობებში ხდება. **მუშების და გლეხების დეპუტატების საბჭოების** აღდგენა უკვე მოასწავებდა სახელმწიფო ძალა-უფლების მუშათა კლასის ხელში ჯადასვლას. მენშევიკების და **ესერების** კლასის სხვა მოღალატე პარტიების მეცადინეობით საბჭოების სრულუფლებიან სახელმწიფო ორგანოებათ გადაქცევა რამდენიმე თვით შეფერხდა, მაგრამ **ოქტომბრის რევოლიუციამ** რუსეთში მთელი სახელმწიფო ძალა-უფლება მუშების, გლეხების და წითელარმიელების დეპუტატების საბჭოებს ჩააბარა.

როგორც ვიცით, 1917 წელს ჩვენშიაც იქნენ შემოღებული მუშების და გლეხების საბჭოები. მაგრამ მენშევიკებმა და მუშათა კლასის ყველა მოღალატე პარტიებმა იმ თავითვე იწყეს ბუშაობა იმ მიზნით; რომ საბჭოებისთვის სახელი გაეტეხათ როგორც თვით პროლეტარიატის, ისე მთელი მშრომელი ხალხის თვალში ამ ვაგაბატონებმა მიახწიეს იმას, რომ მუშათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოები სავსებით ჩაკლეს და დაასამარეს და იმათ პირისპირ წამოაყენეს და შექმნეს ბურჟუაზიის და მემამულეების **ბატონობის** ორგანოები, საქართველო მათი ბატონობის ჟამს იყო დამოუკიდებელი და დღეს საბჭოთა ხელის უფლების ჟამს ეს დამოუკიდებულობა დაკარგული აქვს. ისინი ამ შემთხვევაში ბურჟუაზიულ იურიდიულ მეცნიერების ასოებს ემყარებიან, იმ ბურჟუაზიისას, რომელთაც კარგი ხანია მიეყიდნენ ჭ რომლის ბანაკშიაც აწკარათ და საჯაროთ გადაბარგდნენ.

მაგრამ მათ „დამოუკიდებლობაში“ არც ეს იურიდიული მეცნიერება იყო ყოველთვის დაცული და ამ მხრივაც ხშირათ ჰქონდა ადგილი მის დარღვევას. ვის არ ახსოვს გურმანიის დამარცხების შემდეგ ჩეხოში ანტანტის ფერადი ჯარების შემოსვლა. ანტანტის იმპერიალისტები მაშინ არ შეკითხვია დამოუკიდებელ საქართველოს მთავრობას და არც რაიმე სათანადო ნებართვა აუღია მათგან. ამ მთავრობისათვის არც მაშინ უკითხავთ რამე როდესაც დაძოუკიდებელ საქართველოს განუყრელ ნაწილს ბათომის ოლქს ოკუპაცია უყვეს. მიუხედავათ დამოუკიდებლობისა შინაურ საქმეებში ჩარევასაც ხშირათ ჰქონდა ადგილი. მაგალითად ქსანის ხიდის ამფეთქებელს ინჟენერს დამოუკიდებელ საქართველოს სასამართლომ სიკვდილით დასჯა მიუსაჯა. ანტანტის გენერლებს არ მოეწონათ ეს და მათი განკარგულებით ის პირი დაუყოვნებლივ იქმნა განთავისუფლებული. კიდევ უფრო ადრე ვილგელმის გენერალმა ფონკრესმა ქართველ ფეოდალ მემამულეების საჩივრის გამო ნ. რამიშვილი დაიბარა და ყურები აუწია. ასეთი მაგალითები რამდენი ერთი უნდა ჩამოითვალოს.

ამგვარად მენშევიკების ჩვენში მოღვაწეობა ქართველი ერის დაცვა კი არ იყო, არამედ აშკარა ღალატი და გამცემლობა მშრომელი ხალხისა. ეს ვაჟბატონები უსირცხვილოთ ატყვევლებდენ ხალხს და სოციალიზმისთვის ბრძოლის საქმეში სოციალიზმის დაუძინებელ მტრებს უკავშირდებოდენ და ფეხქვეშ ეგებებოდენ, მაშინ როდესაც მის მეზობლათ მყოფ სოციალურ რევოლიუციის ცეცხლში გახვეულ რესპუბლიკებს ზურგიდან მახვილს სცემდენ.

დღეს სულ სხვანაირი მდგომარეობაა. მშრომელი ხალხის საქართველო მხოლოდ დღეს არის დამოუკიდებელი და თავისუფალი. მან თავის მტრებისგან გაიმიჯნა და იქ სადაც გუშინ სამარცხვინო კავშირი იყო დღეს ბრძოლის ველი და პოზიციაა. და აი მტრისგან გამიჯნული ცოყვარეს და კეთილს ამოუდგა გვერდში და მასთან ერთად იბრძვის თავის ბატონობის შენარჩუნებისა და განმტკიცებისათვის. მაგრამ აქ იწყება მენშევიკების ისტერიკა დამოუკიდებლობის დარღვევაზე. თუმცა აქ საინტერესო არაფერია და სავსებით ბუნებრივი და ჩვეულებრივია რომ ერთი გზისკენ მიმავალ სახელმწიფოებს ერთმანეთს შორის მჭიდრო კავშირი ჰქონდეთ. მენშევიკური დამოუკიდებლობა ქართველ ხალხს არ უნდა. მუშურ-გლეხური საქართველო სოციალიზმია და რევოლიუციისგან დამოუკიდებელი არასოდეს არ იქნება, სამაგიეროთ დამოუკიდებელი იქნება ჭ ამ დამოუკიდებლობას მეფრაზეთაც დაიცავს მენშევიკების ხაზეინების კაპიტალისტებისაგან, დღე გაიგონ ეს მენშევიკებმა ერთხელ და სამუდამოთ.

გ. მებუკე.

საქართველოს საბჭოების პირველი ყრილობა და მ სი მნიშვნელობა

დღეს, 25 თებერვალს, უნდა გაიხსნას საქართველოს საბჭოების **პირველი ყრილობა** დღეს, ერთი წლის თავზე დღიდან საბჭოთა ხელისუფლების გამოცხადებისა საქართველოში, ქ. თფილისში პირველათ იყრიან თავს საქართველოს მშრომელი მასსის, მუშების და გლეხების წარმომადგენლები. დღეს პირველათ იკრიბებიან ერთათ ქართველ მუშების და გლეხების წარმომადგენლები და აგრეთვე,—რაც ყველაზე უფრო საყურადღებოა,—წარმომადგენელები აჭარისტანის ანუ სამუსულმანო საქართველოს, აფხაზეთის, ოსეთის, თუშეთ-ფშავ-ხევსურეთის, სომხების და რუს მუშათა და გლეხთა წარმომადგენლები და უწვდიან ერთმანეთს ძმურ ხელს.

ეს თავის თავად **უდიდესი ისტორიული დღეა** საქართველოს მშრომელთა ცხოვრებაში. ბრძოლა საუკუნეთა განმავლობაში დაჩაგრულნი და მონობაში მყოფნი მშრომელი ხალხი მთელ საქართველოში დღეიდან პირველათ იწყებს თავის საკუთარ და ნამდვილ თავისუფალ ცხოვრებას. დღეს მშრომელი მასსების წარმომადგენლები, შეკრებილნი საქართველოს ყველა ქალაქებიდან, მაზრებიდან, დაბებიდან და სოფლებიდან, განურჩევლათ ეროვნებისა და სქესისა, პირველათ აუწყებენ მთელ ქვეყნიერებას, რომ საქართველოს მუშები და გლეხები უკვე განთავისუფლდენ ათასწლოვან მონობის უღლისაგან, რომ იმათ მოიშორეს თავიდან მყვლეფელ-მძარცველების, მემამულეების და კაპიტალისტების ბატონობა და მთელი სახელმწიფო ძალა-უფლება მაგრათ და მტკიცეთ უპირავთ თავის საკუთარ ხელში. სხვა და სხვა ეროვნებათა მშრომელი მასსები, ხალხის მძარცველ-მყვლეფელების ათასგვარი ინებით დაშორებულნი ერთი ერთმანეთისაგან და ხელოვნურათ გადამტერებულნი ურთიერთ შორის, საქართველოს საბჭოების პირველ ყრილობაზე შეეფრცებენ ერთიერთმანეთს იმ შეურყველ დ მტკიცე სოლიდარობაზე და ძმურ კავშირზე, რომელიც მიანიჭა მათ **მშრომელთა ე ი. მუშების და გლეხების ხელისუფლებამ.**

დღევანდელი დღის დიდი მნიშვნელობა მდგომარეობს იმაში, რომ საქართველოს მუშების, გლეხების და წითელ არმიელების საბჭოთა დეპუტატების პირველი ყრილობა **მტკიცე და შეურყეველ საფუძველს უყრის ჩვენში საბჭოთა ხელისუფლებას,** ანუ **მუშათა კლასის სახელმწიფოს.**

რა არის საბჭოთა ხელისუფლება? რისთვისაა საჭირო დღეს მუშათა კლასის სახელმწიფო. უხსოვარ დროიდან ხალხის, მშრომელი მასსის დიდ უმრავლესობაზე გაბატონდა უმცირესობა სხვა და სხვა გვარი მყვლეფელების და ჩაგვრელების სახით, იყვენ ესენი სამხედრო ბელადები, თავადები, ერისთავები, მეფეები, თუ ფულით ან სხვა ჭონებით შეძლებულები, ვაჭარ-მრეწველები, ბანკირები და კაპიტალისტები. ამ შეძლებულ და მდიდარ კლასსებმა, რომლებიც ხალხის უმცირესობას შეადგენდენ, თანდათან საუკუნეების და ათასის წლების განმავლობაში შექმნეს სახელმწიფო მაგარი და ძლიერი აპარატით, ჯარით, სასამართლოთი, პოლიციით, სამღვდელოებით, საპყრობილეებით და სხვ. და სხვ. დაწესებულებებით, რომლებიც ემსახურებოდენ ხალხის მყვლეფელების, მძარცველების კლასს მუშების და გლეხების დასამორჩილებლათ და დასამონებლათ. ასეთი მონური და ფეოდალური (ბატონყმური) სახელმწიფოები ძველათ და ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტური სახელმწიფოები, რომლებიც დღეს არსებობენ თითქმის ყოველგან გარდა საბჭოთა ფედერაციის ქვეყნების, გაყვლეფილი და დაჩაგრული კლასები, მუშები და გლეხები, მუდამ შფოთავდენ, მუდამ წუხდენ და გმინავდენ მონობის უღლის ქვეშ. ხანდისხან ისინი აჯანყებებსაც აწყობდენ თავიანთ ბჩაგვრელების, მემამულეების, თავადების და მეფეების წინააღმდეგ. მაგრამ მხოლოდ ბურჟუაზიულ კაპიტალისტურ სახელმწიფოებში იჭედება **ის ძალა**, რომელსაც შეუძლია ბოლო მოუღოს მშრომელი ხალხის მონობასა და ჩაგვრა-წვალებას. ეს ძალა მებრძოლი **პროლეტარიატი** ანუ **მუშათა კლასის** მოწინავე **რაზმია**. პროლეტარიატმა უკვე მეცხრამეტე საუკუნის დასაწყისში იწყო ბრძოლის გაჩაღება თავის განსათავისუფლებლათ, მაგრამ დღემდის მან ვერ შესძლო მყვლეფელ ძარცველების დაძლევა, ვერც ერთ ქვეყანაში გარდა რუსეთისა. 1871 წელს პარიზის პროლეტარიატი აჯანყდა და შექმნა თავისი საკუთარი სახელმწიფო, რომელსაც **კომუნა** ერქვა. 1871 წლის **პარიზის კომუნა** იყო მუშათა კლასის **პირველი სახელმწიფო**, ვინაიდან მუშათა კლასის სახელმწიფოსათვის იმ დროს კიდევ არ იყო მომზადებული **პირობები**, ამიტომ პარიზის კომუნამ გაძლო მხოლოდ 2 ნახ. თვე და საფრანგეთის კაპიტალისტების და მემამულეების შეერთებულმა ხროვამ ის დასცა. ამას შემდეგ მუშათა კლასის სახელმწიფოს იდეა კვლავ ღიღინებს მხოლოდ რუსეთის 1905 წლის რევოლიუციის დროს **მუშათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოების** სახით. მაგრამ ამავე მიზეზის გამო ვერც მაშინ შეისხა სისხლი და ხორცი მუშათა კლასის სახელმწიფომ, ანუ მშრომელთა მასსის ხელისუფლებამ, მისმა გაბატონებამ მყვლეფელებზე და ჩაგვრელებზე, თვით ყვლეფა-ჩაგვრის მოსასპობათ. მაგრამ რამდენათაც აუცილებელია მუშათა კლასის საბოლოო გამარჯვება, იმდენათვე თავდაპირველათ აუცილებელია მისი პოლიტიკური გაბატონება. ამიტომ 1917 წლის თებერვალ-მაისის რევოლიუციის დროს რუსეთში მუშათა კლასის მიერ პოლიტიკური ძალაუფლების ჩაგდება თავის ხელში სულ სხვა პირობებში ხდება. **მუშების და გლეხების დეპუტატების საბჭოების** აღდგენა უკვე მოასწავებდა სახელმწიფო ძალა-უფლების მუშათა კლასის ხელში ჯადასვლას. მენშევიკების და **ესერების** კლასის სხვა მოღალატე პარტიების მეცადინეობით საბჭოების სრულუფლებიან სახელმწიფო ორგანოებათ გადაქცევა რამდენიმე თვით შეფერხდა, მაგრამ **ოქტომბრის რევოლიუციამ** რუსეთში მთელი სახელმწიფო ძალა-უფლება მუშების, გლეხების და წითელარმიელების დეპუტატების საბჭოებს ჩააბარა.

როგორც ვიცით, 1917 წელს ჩვენშიაც იქნენ შემოღებული მუშების და გლეხების საბჭოები. მაგრამ მენშევიკებმა და მუშათა კლასის ყველა მოღალატე პარტიებმა იმ თავითვე იწყეს ბუშაობა იმ მიზნით; რომ საბჭოებისთვის სახელი გაეტეხათ როგორც თვით პროლეტარიატის, ისე მთელი მშრომელი ხალხის თვალში ამ ვაგაბატონებმა მიახწიეს იმას, რომ მუშათა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოები სავსებით ჩაკლეს და დაასამარეს და იმათ პირისპირ წამოაყენეს და შექმნეს ბურჟუაზიის და მემამულეების **ბატონობის** ორგანოები, საბჭოთა ხელისუფლება—ეს ნამდვილათ თვით მშრომელი ხალხის ძალაუფლება, რომელიც მიმართულია ყველა მყვლეფელების და მძარცველების წინააღმდეგ; რომ მშრომელი ხალხი დაიცავს ამ ხელისუფლებას რათაც მას ეს არ უნდა დაუჯდეს, რომ ეს ხელისუფლება მოასწავებს მის სასიცოცხლო ინტერესების განხორციელებას, რომ ის სწყვეტს ეროვნულ საკითხსაც და მიწის საკითხსაც, რომ ის შეადგენს საერთო მუშათა კლასის საბოლოო განთავისუფლების აუცილებელ პირობას.

ერთ მთავარ საზრუნავ საკითხათ საქართველოს საბჭოების პირველმა ყრილობამ უნდა წამოაყენოს აგრეთვე **წითელი ჯარის გაძლიერება-გამაგრება**, რადგანაც ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ სანამ სხვა სახელმწიფოებში ჯერ არ გაბატონებულა მუშათა კლასსი, საბჭოთა ხელისუფლებას ჩვენში ყოველთვის მოელის საფრთხე როგორც **შიგნიდან** ისე **გარედანაც**. ამასთანავე საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა უნდა შექმნან მტკიცე და უმჭიდროესი კავშირი **ფედერაციის** სახით ყველმ არსებულ მეზობელ საბჭოთა მმართველო მასებთან. ასეთია საქართველოს საბჭოების პირველი ყრილობის უდიდესი მნიშვნელობა მშრომელთათვის.

მაშ, **გაუმარჯოს საქართველოს საბჭოების პირველ ყრილობას! მხურვალე სალამი ამხანაგ დელეგატებს** ერთგულ დამცველთა და დარაჯთ ჩვენი მმართველი და განწამები ხალხისა!

ფ. მახარაძე.

1922 წ. 24 თებერვალი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს საბჭოთა ურილოვის ბრძოლა

დღეს ხარობს მუშა, დღეს ხარობს გლეხი
მდიდრებს დაეცა თავს რისხვის მეხი,
დღეს ხარობს ყველა, ოფლის დამღვრელი,
ქართველი მუშა, გლეხი ქართველი.
შენ ხარ პატრონი ქართველ ერისა,
ძალა-უფლება ჩვენი ქვეყნისა,
შრომის სურვილი შენით იხარებს;
აწ მუშა ყოფას არ გაიმწარებს,
აწ საქართველო უნდა აყვავდეს,
ძველი წესები საფლავს ჩაბარდეს;
მიწას მიიღებს აწ მუშა მიწის,
ვინც თესავს, ვინც ხნავს და ვინც ნათეს მკის.
დღეს შენით ხარობს მუშა და გლეხი
მუქთა ხორებსა დაეცა მეხი,
დღეს ხარობს ყველა, ოფლის დამღვრელი
ქართველი მუშა, გლეხი ქართველი.
მაშ გაუმარჯოს საბჭოთ ყრილობას
მშრომელთა შორის ძმობა-ერთობას!

სანდრო ეული.

გრძოლა შიმშილთან

ამერიკის პური

მოსკოვი. 23 თებერვალი (რადიო). რ. ს. ფ. ს. რ. სრულუფლებიანმა წარმომადგენელმა ა. რ. ა.—სთან (ამერიკა რუსეთის ადმინისტრაციასთან) ამხ. ეიდუკმა 21 თებერვალს პირდაპირ მავთულით მიიღო ცნობა, რომ პირველი ამერიკული გემი დამშეულთათვის სანოვაგით სახელათ „ვონეტაგო“, მიუხედავათ გრიგალისა და ქარიშხალისა ნოვოროსიისკის ნავთსადგურზე, განტვირთეს 29 საათით წინ ვადაზე. ნავთსადგურის მუშებმა, იციან რა, რომ ამ ტვირთს მოელიან დამშეულები და მიიღეს რა მზედგელობაში, რომ თუ განტვირთვა ვადას გადასცდა, რუსეთის რესპუბლიკას მოუხდება ჯარიმის გადახდა ოქროთი, უმძიმეს პირობებში თავსხმა წვიმაში დაადგინეს დასცალონ გემი ვადაზე და მართლაც ვადაზე ერთი დღე ღამით უფრო ადრე დასცალეს იგი. ეს სასახელო საქმე ნოვოროსიისკის ნავთსადგურის მუშებისა აუცილებლათ უნდა დაიწეროს წითელ დაფაზე. ამერიკის სხვა სამი გემიც სანოვაგით დამშეულთათვის ვადაზე იქნებიან განტვირთულნი.

მოსკოვი, 23 თებერვალი რადიო) სიმინდის განტვირთვა ამერიკის გემ „ბინეტაგოდან“, რომელიც პირველი მოვიდა 8 თებერვალს ნოვოროსიისკის ნავთსადგურში, გათავდა 19 თებერვალს დღის 12 საათზე. ეს გემი იმავე დღეს 3 საათზე წავიდა კონსტანტინეპოლში. იმავე დროს სცლიდნენ გემებს „ვონოლულუს“ და „ბარდესი სტარს“, რომლებიც უფრო გვიან მოვიდნენ. სულ დამშეულთათვის სურსათი 13 დღეში განტვირთეს 770,000 ფუთი. ამ რაოდენობიდან 9 მარშრუტი გაგზავნილია უფასო და ორენბურგში საერთო ტვირთით—258,000 ფუთი. განტვირთვას მეტათ ხელს უშლის წვიმა, რომელიც ამ ჟამად მოდის ნოვოროსიისკში.

შავი ზღვის ნავთსადგურები ემზადებიან ოდესა. 17 თებერვალი (რადიო). ამერიკის მიერ გამოგზავნილ პურის პირველი ნახევარი ოდესაში მოვა თებერვლის მეორე ნახევარში. კონსტანტინეპოლის ხელისუფალნი დაჰპირდნენ საგარეო ვაჭრობის კომისარიატს თავის დროზე აცნობონ ოდესას, რა დროს გავლენ კონსტანტინეპოლიდან გემები პურით, რათა თავის დროზე დაემზადნენ განტვირთვისთვის. ნიკოლაევის ნავთსადგური მზათაა მიიღოს 20 გემი ერთათ. ელევატორს 1,3 მილიონ ფუთის დამტერება აქვს და იგი სრულადაა მოწყობილი ხორბლის გადასატვირთად ვაგონებში. ნიკოლაევის ნავთსადგურიდან ყინულის თავის დროზე მოსაშორებლათ ტელეგრაფით შუამდგომლობა აღძრეს ამერიკის მძლავრ ყინულის მჭრელის გამოგზავნის შესახებ. ოდესის რკინის გზის სახელოსნოები თუ რიგზე იქნებიან მოწყობილნი. შეძლებენ ყოველ დღე 100 ვაგონის გამოშვებას. ოდესისთვის აუცილებლათ საჭიროა მატარებლების დამატებითი შემადგენლობა, რადგან ყოველ დღე გადასაზიდი იქნება 10,800 ფუთი მარცვალი. დამზადებულია სატვირთე ავტომობილები, რომლებსაც შეუძლია 800,000 ფუთის გადაზიდვა. საგარეო ვაჭრობის კომისარიატი სასწრაფოთ ყიდულობს 1 მილიონ ტომარას გარდა იმ 400,000 ტომარისა, რომელიც მას უკვე აქვს.

ასიგნობა თებერვლისთვის

მოსკოვი, 23 თებერვალი (რადიო). დამშეულთა დახმარების ც. კ საფინანსო ოთხეულმა დაადგინა შემდეგი ასიგნობანი თებერვლისთვის: ავანსი ა. რ. ა—ს (ამერიკა-რუსეთის ადმინისტრაციას) 50 მილიარდი მანეთი, უკრაინის დამშეულთა დახმარების ც. კ—ს 20 მილიარდი, საზოგადო კვების ცენტრო-კავშირს სესხად—15 მილიარდი, შრომისა და მრეწველობის მთავარ მმართველობას სესხად—15 მილიარდი, დამშეულთათვის დანიშნულ ტვირთების კონტროლის და დაცვის ხარჯი ინვარსა და თებერვალში—500 მილიონი და სხვა.

დამშეულთა დახმარების ც კ—ში

მოსკოვი, 23 იანვ. (რადიო). დამშეულთა დახმარების ც. კ. სხდომაზე 18 თებერვალს გადასწყვიტეს ხელახლათ დაამტკიცონ პლენუმის დადგენილება რკინის გზებზე საქონლის გადაზიდვის დროებით შეჩერების შესახებ, გარდა თესლეულობისა, დამშეულთათვის დანიშნულ და სათბობის ტვირთებისა; მხარი დაუჭირონ წინადადებას იმის შესახებ, რომ რუსეთში მყოფ მარაგიდან დროებით ისესხონ დამატებით 3 მილ. ფ. თესლეულობა საზღვარ გარეთიდან მომავალ თესლეულობის ანგარიშში მიწათმოქმედების სახ. კომისარიატის ურადღება მაიქციონ იმაზე რომ ყირიმი უზრუნველყოფილ იქნას ერთ მილიონამდე ფუთი თესლეულობით. რაც შეეხება საბჭოთა რუსეთის მეგობრების წინადადებას—მათ რუსეთის შინა მრეწველობის ნაწარმოები მიეცეს დამშეულთა სასარგებლოთ ბაზრის მოსაწყობათ და ამ ნაწარმოების საზღვარ გარეთ გასაყიდათ, გადასწყვიტეს მიესალმონ ამ წინადადებას და სთხოვონ საგარეო ვაჭრობის კომისარიატს, დახმარება გაუწიოს ამ საქმეში.

იტალიის დახმარება

კონსტანტინეპოლი, 16 (რადიო). გენუიდან 15 თებერვალს გამოვიდა ნოვოროსსისკის მიმართულებით იტალიის გემი „ამილკარე ჩიპრიანი“ სურსათით დატვირთული 3,000 ტონით რუსეთის დამშეულთათვის. ეს ტვირთი მოდის იტალიის ხალხის სახელით. გემი პურის გადასატანათ დათმო იტალიის მთავრობამ.

ნანსენი შიმშილზე

პარიზი, 20 იანვ. (რადიო). „ტროკატეროს“, დარბაზში, პარიზში, ნანსენმა მოხსენება გააკეთა რუსეთის მდგომარეობაზე. მან დახატა სიმშილის ნამდვილი სურათი და განაცხადა, რომ არა ნაკლებ 12 მილიონი ხალხისა განწირულია სასიკვდილოთ, თუ ევროპა არ დააჩქარებს დამშეულთა დახმარებას. ასე თუ ისე რამდენიმე მილიონი კაცი უშველად დაიღუპება. ნანსენმა კატეგორიულად განაცხადა რომ ევროპა ნებას არ მისცემს თავს მიატოვოს ბედის ანაბარად რუსეთის მცხოვრებლების დიდი ნაწილი, იმ რუსეთის, რომელიც უწინ მარჩენალი იყო ევროპის.

პარიზი, 20 იანვ. (რადიო). ბურბონთა სასახლეში შესდგა თათბირი რუსეთის დახმარების საკითხზე. ფერდინანდ ბიუსენმა მოახსენა შედარებითი შეფასება მუშაობის ნიულანსის და ნახსენის დახმარების კომისიისა. ბიუსენმა აღნიშნა, რომ ნიუანსის მოქმედება სრულებით არ აძლევს პატივს საფრანგეთს. პუანკარემ განმარტა, რომ რუსეთის დახმარების დაგვიანება შედეგია საფრანგეთის და საბჭოთა წარმომადგენლების არა დამაკმაყოფილებელ მოლაპარაკებისა. საფრანგეთის წითელმა ჯვარმა შეისყიდა რუსეთის დამშეულთათვის სურსათი და ტანსაცმელი თითქმის 4 მილიონი ფრანკის.

დანარჩენი ჯამით სენატის მიერ გადადობილი ხარჯებისა გახარახული იყო შეესყიდათ კაკაო, შაქარი და ფქვილი. მაგრამ პალატის საფინანსო კომისიის და თვით პალატის დაუდასტურებლათ მთავრობა ვერ გედავს ხარჯების გაწევას. სხვათა შორის, პუანკარემ აღნიშნა, რომ ტრანსპორტის და საფრანგეთის სურსათის განაწილების დარგში რუსეთის დამშეულებზე, საფრანგეთის წითელმა ჯვარმა გადასწყვიტა კავშირი დაიჭიროს სხვა წითელ ჯვრის ორგანიზაციებთან. პუანკარემ სთქვა; რომ საფრანგეთის წითელი ჯვრის ამგვარი მოქმედება არ არის სეპერატიული ხასიათის, რადგან ამ შემთხვევაში მაგალითი იტალიამ გვაჩვენა, შეეკვრა რუსეთს სპეციალური მოლაპარაკებით, რომ ასეთივე შედეგებისათვის მიეღწია, ნიულანსიმ მიმართა ბერლინში სკობელიოვს წინადადებით, შესვედროდენ რუს დელეგატებს, დახმარების აღმოსაჩენად წესის შემუშავებისთვის.

ბორდო, 20 იანვ. (რადიო). პუანკარემ დეპუტატთა პალატაში გამოსვლის დროს, სომხეთის საკითხზე განაცხადა, რომ მოლაპარაკება საბჭოთა რუსეთისადმი დახმარებაზე, სრულებით არ ნიშნავს საფრანგეთის მთავრობის სურვილს საბჭოთა რეჟიმის ოფიციალურად ცნობის.

ფრანგეთის კონფერენციისათვის

გენუას კონფერენციის წინ.

მოსკოვი. 12—2 იან. რადიო. „პრავდა“ დღევანდელ მოწინავეს უძღვნის საფრანგეთის ბანკირების ბრიკებს, მიმართულს გენუას კონფერენციის ჩასაშლელად, და კერძოთ განზრახულ დიდი ანტანტის ექსპერტების თათბირის მოწვევას და საფრანგეთის ბეჯით მეცადინეობას, რომ ამ თათბირზე მცირე ანტანტის ექსპერტებიც მოწვეულ იქნან ამ გენუას წინ კონფერენციას მიზნათ ექნება, რუსეთი გენუაში უკვე წინათვე გადაწყვეტილ საკითხების წინ დააყენოს. „პრავდა“ სწერს: „უკანასკნელ დრომდე ინგლისის მთავრობა უერჰყოფდა საფრანგეთის მოთხოვნას არა თუ მარტო დიდი ანტანტის, არამედ მცირე ანტანტის ექსპერტების მოწვევის შესახებაც. და თუ იგი ამაშიაც დაუთმობს საფრანგეთს და გაიმართება მოლაპარაკება ევროპის სახელმწიფოებისა, მიმართული მთლად საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ და ისიც მის დაუსწრებლად, მაშინ გენუას კონფერენციის მოწვევა დაჰკარგავს ყოველ აზრს. გენუას კონფერენცია გადაიქცევა უბრალო კომედიათ, რომელშიაც მონაწილეობის მიღებას საბჭოთა რუსეთისთვის აღარავითარი აზრი არ ექნება. ხოლო თუ საქმე ასე დატრიალდება, ე. ი. თუ გენუას კონფერენციას გამოაცლიან მთელ რეალურ შინაარს, ეს იქნება საფრანგეთის დიპლომატიის სრული გამარჯვება ლოიდ ჯორჯზე, ეს იქნება პირველი ხარისხით დასამარება კანის ყველა გადაწყვეტილებისა. გენუას კონფერენცია უნდა შესდგეს ისე, როგორც იგი მოისაზრეს კანში. როდესაც საბჭოთა მთავრობამ განაცხადა თავისი თანხმობა გენუას კონფერენციაში მონაწილეობაზე, იგი იძლეოდა პასუხს კანის გადაწყვეტილებებზე, მაგრამ მას არ განუცხადებია თანხმობა მონაწილეობა მიიღოს იმ კომედიაში, რომელიც ჰნებავს გადააკეთოს გენუას კონფერენციიდან ბ-ნ პუანკარეს. თუ მცირე და დიდ ანტანტას ჰსურთ რუსეთს უკარნახონ წინათვე მიღებული გადაწყვეტილებანი, მათ ეს შეუძლიანთ გააკეთონ რადიოთი და რადიოთვეც მიიღონ პასუხიც. ჩვენ იმდენად ღარიბები ვართ, რომ არ შეგვიძლიან ფული დავხარჯოთ მრავალრიცხოვან დელეგაციის გაგზავნაზე გენუაში მარტო იმისთვის, რომ მას შეეძლოს იტალიის კარგი ჰაერით სუნთქვა“.

კონფერენციის გადადება

ნაუენი, 21 თებ. (რადიო). იტალიის მთავრობის კრიზისის გამო გენუას კონფერენციის მოწვევა გადადებულია. რეიტერის სააგენტო ამტკიცებს, რომ ეს გადადება იქნება ხანმოკლე, ე. ი. იმ დროის განმავლობაში, რამდენიც მოუნდება იტალიის მთავრობის კრიზისის ლიკვიდაციას და მუშაობის წინასწარ თათბირს. ამასთანავე რეიტერის სააგენტო აღნიშნავს, რომ გრძელდება კამპანია უფრო ხანგრძლივ გადადებისათვის. „ტაიმსი“ რჩევას იძლევა საფრანგეთის სურვილებზე და მას მემორანდუმზე დადებითი პასუხის გაცემას.

ბორდო, 21 თებ. (რადიო). ბელგიის პრესა მოითხოვს კონფერენციის მცირე ვადით გადადებას და წინადადებას იძლევა მოწვეულ იქნას ის რომში, აპრილის დასაწყისში.

პარიზი, 21 თებ. (რადიო). „ტან“-ი ამბობს, რომ საფრანგეთის ექსპერტებისთვის არაა საკმარისი 3 კვირა ყველა სამზადისი მუშაობის დასამთავრებლად და მოითხოვს, რომ კონფერენციის მოწვევა გადადებულ იქნას უფრო შორეულ ვადის მიეღწია, ნიულანსიმ მიმართა ბერლინში სკობელიოვს წინადადებით, შესვედროდენ რუს დელეგატებს, დახმარების აღმოსაჩენად წესის შემუშავებისთვის.

ბორდო, 20 იანვ. (რადიო). პუანკარემ დეპუტატთა პალატაში გამოსვლის დროს, სომხეთის საკითხზე განაცხადა, რომ მოლაპარაკება საბჭოთა რუსეთისადმი დახმარებაზე, სრულებით არ ნიშნავს საფრანგეთის მთავრობის სურვილს საბჭოთა რეჟიმის ოფიციალურად ცნობის.

გენუას კონფერენციისათვის

გენუას კონფერენციის წინ.

მოსკოვი. 12—2 იან. რადიო. „პრავდა“ დღევანდელ მოწინავეს უძღვნის საფრანგეთის ბანკირების ბრიკებს, მიმართულს გენუას კონფერენციის ჩასაშლელად, და კერძოთ განზრახულ დიდი ანტანტის ექსპერტების თათბირის მოწვევას და საფრანგეთის ბეჯით მეცადინეობას, რომ ამ თათბირზე მცირე ანტანტის ექსპერტებიც მოწვეულ იქნან ამ გენუას წინ კონფერენციას მიზნათ ექნება, რუსეთი გენუაში უკვე წინათვე გადაწყვეტილ საკითხების წინ დააყენოს. „პრავდა“ სწერს: „უკანასკნელ დრომდე ინგლისის მთავრობა უერჰყოფდა საფრანგეთის მოთხოვნას არა თუ მარტო დიდი ანტანტის, არამედ მცირე ანტანტის ექსპერტების მოწვევის შესახებაც. და თუ იგი ამაშიაც დაუთმობს საფრანგეთს და გაიმართება მოლაპარაკება ევროპის სახელმწიფოებისა, მიმართული მთლად საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ და ისიც მის დაუსწრებლად, მაშინ გენუას კონფერენციის მოწვევა დაჰკარგავს ყოველ აზრს. გენუას კონფერენცია გადაიქცევა უბრალო კომედიათ, რომელშიაც მონაწილეობის მიღებას საბჭოთა რუსეთისთვის აღარავითარი აზრი არ ექნება. ხოლო თუ საქმე ასე დატრიალდება, ე. ი. თუ გენუას კონფერენციას გამოაცლიან მთელ რეალურ შინაარს, ეს იქნება საფრანგეთის დიპლომატიის სრული გამარჯვება ლოიდ ჯორჯზე, ეს იქნება პირველი ხარისხით დასამარება კანის ყველა გადაწყვეტილებისა. გენუას კონფერენცია უნდა შესდგეს ისე, როგორც იგი მოისაზრეს კანში. როდესაც საბჭოთა მთავრობამ განაცხადა თავისი თანხმობა გენუას კონფერენციაში მონაწილეობაზე, იგი იძლეოდა პასუხს კანის გადაწყვეტილებებზე, მაგრამ მას არ განუცხადებია თანხმობა მონაწილეობა მიიღოს იმ კომედიაში, რომელიც ჰნებავს გადააკეთოს გენუას კონფერენციიდან ბ-ნ პუანკარეს. თუ მცირე და დიდ ანტანტას ჰსურთ რუსეთს უკარნახონ წინათვე მიღებული გადაწყვეტილებანი, მათ ეს შეუძლიანთ გააკეთონ რადიოთი და რადიოთვეც მიიღონ პასუხიც. ჩვენ იმდენად ღარიბები ვართ, რომ არ შეგვიძლიან ფული დავხარჯოთ მრავალრიცხოვან დელეგაციის გაგზავნაზე გენუაში მარტო იმისთვის, რომ მას შეეძლოს იტალიის კარგი ჰაერით სუნთქვა“.

კონფერენციის გადადება

ნაუენი, 21 თებ. (რადიო). იტალიის მთავრობის კრიზისის გამო გენუას კონფერენციის მოწვევა გადადებულია. რეიტერის სააგენტო ამტკიცებს, რომ ეს გადადება იქნება ხანმოკლე, ე. ი. იმ დროის განმავლობაში, რამდენიც მოუნდება იტალიის მთავრობის კრიზისის ლიკვიდაციას და მუშაობის წინასწარ თათბირს. ამასთანავე რეიტერის სააგენტო აღნიშნავს, რომ გრძელდება კამპანია უფრო ხანგრძლივ გადადებისათვის. „ტაიმსი“ რჩევას იძლევა საფრანგეთის სურვილებზე და მას მემორანდუმზე დადებითი პასუხის გაცემას.

ბორდო, 21 თებ. (რადიო). ბელგიის პრესა მოითხოვს კონფერენციის მცირე ვადით გადადებას და წინადადებას იძლევა მოწვეულ იქნას ის რომში, აპრილის დასაწყისში.

პარიზი, 21 თებ. (რადიო). „ტან“-ი ამბობს, რომ საფრანგეთის ექსპერტებისთვის არაა საკმარისი 3 კვირა ყველა სამზადისი მუშაობის დასამთავრებლად და მოითხოვს, რომ კონფერენციის მოწვევა გადადებულ იქნას უფრო შორეულ ვადით.

რუსეთის მოთხოვნილებები.

ბერლინი, 21 თებ. (რადიო). პოლონური წყაროებიდან ატყობინებიან, რომ საბჭოთა მთავრობას განზრახული აქვს მოითხოვოს გენუას კონფერენციაზე ანაზღაურება იმ ზარალის, რომელიც რუსეთს მოუვიდა დიდი ომის დროს საფრანგეთისადმი დახმარების გაწევით, და აგრეთვე ზარალის, რომელიც ნახა რუსეთმა იუდენიჩთან, დენიკინთან, კოლჩაკთან ომის და პოლონეთის მოგერიების დროს.

გენუას კონფერენციის შედეგები.

პარიზი. 21 თებერვალი. რადიო. საფრანგეთის პოლიტიკური წრეები ფიქრობენ, რომ გენუას კონფერენცია უთუოდ ვერ მოგვცემს დიდი მნიშვნელობის დაუყონებლივ პრაქტიკულ შედეგებს. საფრანგეთის მთავრობა და დეპუტატთა პალატა მოითხოვს რუსეთიდან და გერმანიიდან გარანტიების აუცილებლობას, როგორც აუცილებელ პირობებს მომავალ მუშაობაში ევროპის საერთაშორისო ურთიერთობის დასამყარებლად. მაგრამ რუსეთმა და გერმანიამ წინასწარ განაცხადეს, რომ უკვე მიცეშულს გარდა, მათ არავითარი გარანტიების მიცემა არ შეუძლიათ. ზოგიერთი სხვა პოლიტიკური მოღვაწეები გენუას კონფერენციას სთვლიან მხოლოდ პირველ საფეხურად მოკავშირეთა შორის ურთიერთობის დამყარებისა, და ფიქრობენ, რომ ამ კონფერენციის მოყვება მეორე თათბირი, რომელსაც უკვე ექნება პრაქტიკული შედეგები.

არა მარტი. არამედ აპრილი.

ბორდო. 21 თებერვალი. რადიო. საფრანგეთის პოლიტიკურ წრეებში ფიქრობენ, რომ ყველაზე უფრო მოხერხებული დრო კონფერენციის მოწვევისათვის არის აპრილის შუა რიცხვები.

ვირტი რუსეთის აღორძინებაზე

ბერლინი. 22 თებერვალი. (რადიო). კანცლერი ვირტი თავის სიტყვაში გენუის კონფერენციის შესახებ შეეხო რუსეთის აღორძინების საკითხს და სთქვა: რუსეთის აღდგენა, და ამ აღდგენის თვით გეგმა უნდა გატარდეს ამ ქვეყნის მთავრობასთან ერთად. ერთადერთი გზით. პოლიტიკა ევროპის ზოგიერთ სახელმწიფოებისა, რომელთაც სურთ რუსეთის აღდგენა და აქამდე რუსეთის რესპუბლიკის მთავრობასთან მოლაპარაკება არ გაუმართავთ, იწვევს გაუგებრობას. ანტანტამ კატეგორიულად უნდა დაიმახსოვროს, რომ რუსეთის ახალშენად გადაქცევა შეუძლებელია. უსათუოდ აუცილებელია ძმური და შეთანხმებული მუშაობა გამარჯვებულ ერების დამარცხებულ ერებთან, რომელნიც სისხლისაგან იცლებიან. მხოლოდ ძალდატანებითი პოლიტიკის უარყოფით შეიძლება ევროპის და მათ შორის რუსეთის აღდგენა.

კონფერენციის გადადება.

რომი, 22 თებერვალი. (იტალ. ტელ. სააგ. რადიო). „ტანი“ იუწყება: საფრანგეთის მთავრობამ, სურს რა გენუის კონფერენციისათვის უფრო სერიოზული მომზადება, აუწყა კონფერენციაზე მოწვეულ სახელმწიფოებს, რომ 8 მარტს კონფერენციის გახსნა შეუძლებელი ხდება. საფრანგეთი სთხოვს იტალიის მთავრობას გამოაცხადოს ფორმალურად კონფერენციის გადადება.

ნაუენი. 22 თებერვალი. (რადიო). გერმანიის მთავრობამ ოფიციალურად აცნობა საფრანგეთის მთავრობას, რომ თავისი ხმრით წინადადებას იძ-

წითელ რესპუბლიკებში

აბხაზეთი

აბხაზეთის ს. ს. რ. საბჭოთა ყრილობა.

სოხუმი, 20 თებ. (ტელ.). 12 თებერვალს გაიხსნა აბხაზეთის ს. ს. რ. საბჭოთა პირველი ყრილობა. მთელი რიგი პარტიულ ამხანაგებისა მიესალმა ყრილობას აბხაზეთის რევკომისა, სრულიად რუსეთის ცენტრ. აღმასკომისა, პროფკავშირთა საბჭოს, წითელ არმიის და ც. კ. რ. კ. პ. კავბიუროს სახელით.

ყრილობის საპატიო თავმჯდომარედ მჭუხარე ოვაციებით ერთხმად აირჩიეს: ამხანაგები: ლენინი, ტროცკი, კალინინი, ნაზარეტიანი და ფიალინ მახარაძე. მისასალმებელი დეპეშები გაუგზავნეს სრულიად რუსეთის ცენტრ. აღმასკომს, სრულიად რუსეთის საბჭოთა ყრილობას, ტ ამხ. ტროცკის. დღის წესრიგი: საბჭოთა რესპუბლიკების საერთაშორისო მდგომარეობა, მოხსენება სრულიად რუსეთის საბჭოთა მე 9 ყრილობაზე, მოხსენება წითელ არმიაზე, კავკასიის რესპუბლიკების ფედერაცია, აბხაზეთის რევკომის ანგარიში, მოხსენებები საადგილ-მამულო და სასურსათო საკითხებზე, მოხსენებები ადგილებიდან, მოხსენება სიმშილზე, არჩევანი აბხაზეთის ცენტრ. აღმასკომში, დელეგატების არჩევა სრულიად საქართველოს საბჭოთა ყრილობისთვის.

ყრილობაზე მოვიდა 250-დე დელეგატი, რომელთაგან უმეტესობა კომუნისტები არიან.

რუსეთი.

უცხო კაპიტალის წინადადება.

მოსკოვი. 23 თებერვალი. რადიო. ფინანსთა სახალხო კომისარიატში შემოდის უცხო კაპიტალისტების წინადადება ეკონომიური ურთიერთობის განახლებაზე. ამ დღეებში მოსკოვში ჩამოსულ, საფრანგეთის კაპიტალის წარმომადგენლებმა ინახულეს ფინანსთა სახალხო კომისრის მოადგილე ამხ. სოკოლნიკოვი. საუბარში შეეხენ ბანკის და ვაჭრობის პოლიტიკის ბევრ საკითხებს. დანიის ლანდმანს—ბანკირს წინადადება მისცა სახელმწიფო ბანკს მასთან საქმიანი კავშირი დაეჭირა. სახელმწიფო ბანკმა უარყო ეს წინადადება, გაყვა რა ფინანსთა სახალხო კომისარის ნაჩვენებ გზას, იმ მტრულ-განწყობილ პოლიტიკური პოზიციის გამო, რომელიც დანიის მთავრობას უჭერია საბჭოთა რუსეთის მიმართ. ფინანსთა სახალხო კომისარიატის კოლეგიამ, სახელმწიფო ბანკის ოპერაციების განვითარების და მისი განყოფილებების დაქსაქვის გამო მთელ რუსეთში სცნო აუცილებლად მისი პირვანდელი კაპიტალის გადიდება. ფინ. სახალხო კომისარიატმა ბრძანება გასცა ყველა თავის სალაროებისადმი, მოახდინონ გაცვლა წვრილი ფულების ნიშნების უფრო მსხვილ ნიშნებზე. ფინ. სახ. კომისარიატმა ხურდა ფულის ანულიაციაზე წინადადება, კატეგორიულად უარყო.

საბჭოთა რუსეთისათვის.

ნოვონიკოლაევსკი. 17 თებერვალი. რადიო. გაზეთ „სოვეტსკაია სიბირმა“ გამოაქვეყნა ციმბირში ცნობილ გლეხთა კავშირების ორგანიზატორის ჩრდილოეთ ოლქის მთავრობის ყოფილ წევრის ვლ. იგნატიევის წერილი.

არკვევს რა თავის პოზიციებს წარსულში რუსეთის მიმართ, იგნატიევი აღიარებს, რომ იმ ლოზუნგებმა, რომლებისთვისაც ის იბრძოდა, თავისი მნიშვნელობა დაკარგეს. თავის წერილში იგნატიევი მოუწოდებს რუსეთის ემიგრაციას, დაჟინებით მოითხოვონ გენუას კონფერენციაზე საბჭოთა რუსეთის ცნობა.

წერილი დაწერილია ჩაიკოვსკის სახელზე, რომელსაც იგნატიევი სთხოვს მოუწოდოს რუსეთის დემოკრატიულ ემიგრაციას საბჭოთა მთავრობის დაუყონებლივ აღიარებისთვის. ბრძოლა საკენ. იმავე გაზეთში გამოქვეყნებულია წერილები კრაკოვიცკისა და მოლოტკოვსკის, ესერების პარტიის ყოფილ წევრებისა, რომელნიც განთქმული არიან მთელ ციმბირში, როგორც საბჭოთა მთავრობის საწინააღმდეგო ბრძოლაში მონაწილეები. გამოქვეყნებულ წერილებში ორივე აცხადებენ, თავის პარტიიდან გამოსვლაზე და გამოსთქვამენ რწმენას, რომ საბჭოთა მთავრობა ერთად ერთი შესაძლებელი მთავრობაა რუსეთში, რომელსაც უნარი აქვს მისი ინტერესების დაცვისა.

ბოლშევიკური პროპაგანდა აზიაში

პარიზი. გაზ. „ტანი“ თავის უკანასკნელ ნომრებში ეხება ბოლშევიკურ პროპაგანდას აზიაში. ბოლშევიკების მიზანი აზიაში, ამბობს გაზეთი, გაცილებით უფრო რთულია ვიდრე ევროპაში აქ ბოლშევიკები არ უპირუყოფენ პროლეტარულ რევოლიუციას და კლასიურ ბრძოლას, მაგრამ ერთდროულად ბოლშევიკებს დასახული აქვთ მიზნათ სხვა უფრო ფართო ამოცანები. ბოლშევიკების წყალობით კვლავ დგება პან-ისლამისტური საშიშროება. კომუნიზმი და პანისლამიზი ერთი მეორეს ეწინააღმდეგება, მაგრამ ფაქტიურად ისინი როგორღაც საკვირველად და საუცხოვოდ თავსდებიან ერთად. რომ კიდევ უფრო გააძლიეროს მდგომარეობა და რომ ყველა საფუძველიანად დახლართოს ინტრიგების ქსელი, რუსეთი ცდილობს მოახდინოს აჯანყება ევროპის კოლონიებში.

შემდეგ გაზეთს მოყავს ზოგადი დახასიათებით ბოლშევიკური პოლიტიკის განვითარების ისტორია აღმოსავლეთში, აღნიშნავს ინგლისის ცდას ბოლშევიკური პროპაგანდის ლიკვიდაციისათვის ინდოეთში რუსეთთან ხელშეკრულების დადების საშუალებით, სადაც შეტანილ იქნა მუხლი იმის შესახებ, რომ ბოლშევიკები ვალდებული არიან თავი შეიკავონ ყოველგვარ ანტი-ინგლისურ პროპაგანდისაგან. „ტანი“ აღნიშნავს, რომ ინგლისს გაუცრუვდა იმედები. დიდბრიტანეთის აგენტები ყოველგან ხვდებიან ბოლშევიკებს—სპარსეთში, ავღანისტანში, ბუხარაში, მესოპოტამიაში და სხვ. ბოლშევიკები ყველგან წინ ხვდებიან ინგლისის ინტერესებს, როგორც კი ეგებენ ინგლისელები, რომ ინგლისელები ეხმარება ბერძნებს ოსმალების წინააღმდეგ ბოლშევიკური მთავრობა დაუყონებლივ იწყებს ოსმალეთის დახმარებას საბერძნეთის წინააღმდეგ. განახლდა ინგლის-რუსეთის ძველი მტრობა. მაგრამ ბოლშევიკები ამით არ კმაყოფილდებიან—ისინი აშკარა ბრძოლას იწყებენ საფრანგეთის წინააღმდეგ და აძლიერებენ თავის მუშაობას ინდო-ჩინეთში. რასაკვირველია ინდო ჩინეთში ბოლშევიკებს დიდი დაბრკოლებები ხვდებათ, რადგანაც ომის განმავლობაში ეს მხარე ძალიან გამდიდრდა და ასეთ პირობებში კი ძნელია მცხოვრებლებში უკმაყოფილების გამოწვევა. ბოლშევიკებმა არ დაივიწყეს აფრიკაც, სადაც ისინი აქეზებენ პან-ისლამისტებს იტალიელების წინააღმდეგ. ტრიპოლიტანიაში და სირენაიკაში ბოლშევიკებმა გამოიწვიეს სერიოზული არეულობა. სამხრეთ ტუნისში ბოლშევიკები ეხმარებიან ანტი-ინგლისურ მოძრაობას. ბაიკალის და წყნარ ოკეანეს ყველა რესპუბლიკები იმყოფებიან ბოლშევიკების უშუალო ზედგავლენის ქვეშ. იაპონია და კორეაც არ დარჩენ რუსეთის ბოლშევიკების გავლენის გარეშე. აქ ბოლშევიკებმა იპოვეს ახალი თანამოაზრეები. 1918 წლიდან კორეის სოციალისტების კავშირმა მიიღო კომუნისტების პროგრამა 1919 წელს ამ კავშირში ითვლებოდა 30,000 წევრი. კავშირი თავის ოფიციალურ პროგრამაში აღიარებს, რომ საბჭოთა მმართველობის ფორმა ყველაზე უფრო შესაფერია კორეისთვის და დახმარების იმედს იაპონიის წინააღმდეგ ამყარებენ რუსეთის ბოლშევიკებზე. ბოლშევიკები ცდილობენ აგრეთვე იაპონიაში შეტრას რომ გამოიწვიონ მოძრაობა ზღვის ნაპირისა და სახალინიდან იაპონელების ევაკუაციის სასარგებლოდ.

ᐊᑐᕐᓇᖅ ᐃᓕᓐᓂᐊᕐᓂᖅ ᐊᑐᕐᓇᖅ ᐃᓕᓐᓂᐊᕐᓂᖅ ᐊᑐᕐᓇᖅ ᐃᓕᓐᓂᐊᕐᓂᖅ

ᐊᑐᕐᓇᖅ. 22 ᓄᓇᕗᒻᒥᐅᑦ ᐊᑐᕐᓇᖅ ᐃᓕᓐᓂᐊᕐᓂᖅ